

20 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

F41f 23/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7849.

Kl. 72 c 5.

Rheinische Metallwaren- u. Maschinenfabrik
(Düsseldorf-Derendorf, Niemcy).

Pojazd do dział, składający się z działa i ciągnika samochodowego.

Zgłoszono 10 lipca 1920 r.

Udzielono 30 czerwca 1927 r.

Pierwszeństwo: 13 maja 1918 r. (Niemcy).

Nowoczesne prowadzenie wojny stawia bardzo wysokie wymagania co do ruchliwości i szybkości przewożenia ciężkich dział tak, że dotychczas stosowany pociąg zwierzęcy sprostać im nie może. To też stopniowo przeszło się do tego, że zamiast przodka, ciągnionego przez konie, do działa zaprzęga się samochód. Jeżeli łożo, obciążone lufą, jest zbyt ciężkie, aby dopuszczalne ciśnienie na koło mogło być zachowane, to dla przewozu lufy potrzebny jest oddzielny wózek, który musi być również zaopatrzony w pociąg mechaniczny, aby móc poruszać się z taką samą szybkością co i łożo.

Wynalazek czyni zastosowanie takiego oddzielnego wózka dla lufy zbędnym, w myśl bowiem jego, samochód, ciągnący łożo,

że, wiezie na sobie lufę działową, jako wózek do lufy. Samochód ten jest zaopatrzony w dźwigar do przesuwania lufy z kołyski łoża na ciągnik i zpowrotem oraz do umieszczania lufy; dźwigar ten jest umieszczony na ciągniku w sposób ruchomy i może być sprzęgany z łożem.

Celem ułatwienia obracania się dźwigara do lufy, umieszcza się ją na ciągniku w ten sposób, że środek jej ciężkości leży o ile można najbliżej do łożyska, sprzęgającego dźwigar lufy z ciągnikiem.

Dźwigar ten może być podzielony, jeżeli potrzeba, na kilka części, które można złożyć na ciągniku i zapomocą rozciągania, rozkładania, przystawiania do siebie lub w inny podobny sposób ustawić w położenie robocze. Również można zaopatrzyć dźwi-

gar ten w koła i przyczepiać podług wyboru do łoża lub do ciągnika, aby umieścić na nim na utworzonym w ten sposób zespole lufę. Przesuwanie lufy na dźwigar odbywa się zapomocą windy linowej, poruszanej przez silnik ciągnika.

Rysunek przedstawia trzy postacie wykonania.

Fig. 1 i 2 przedstawia armatę wraz z ciągnikiem, fig. zaś 3 i 4 — haubicę z ciągnikiem samochodowym. Na fig. 6 i 5 przedstawione jest urządzenie dla dział największego kalibru. Jednakowe części są oznaczone na rysunkach jednakowymi znakami. Zgodnie z postacią wykonania podług fig. 1 do 2 armata jest ciągniona przez znany ciągnik gąsienicowy. Na fig. 1 cały układ jest przedstawiony w chwili gdy dźwigar c jest sprzężony z łożem b i lufa d ma być przesunięta z ciągnika a na kołyskę e . Dźwigar c jest sprzężony z ciągnikiem a zapomocą przegubu kulistego f , dzięki czemu jest zapewnione prawidłowe położenie dźwigara w stosunku do kołyski nawet przy terenie nierównym. Przyczepiony do łoża b jednoosiowy zestaw kół g służy do podtrzymania ogona łoża, gdy się łoże przyciąga zapomocą dźwigarki linowej przez ustawiony w pewnej odległości ciągnik samochodowy. Fig. 2 przedstawia układ według fig. 1 w normalnem położeniu do jazdy. Dźwigar c jest złożony na ciągniku a , do którego jest przyczepione łoże a . W położeniu według fig. 1 można również dział przewozić, gdyż dźwigar do lufy służy wtedy jako dyszel dla przyczepionego do niego łoża. Przy postaci wykonania według fig. 3 i 4 samochód ciągnie haubicę. Fig. 3 przedstawia cały układ w chwili, gdy dźwigar lufy c jest sprzężony z łożem b , lufa zaś d ma być przesunięta na łoże b . Fig. 4 przedstawia ten sam układ w położeniu do jazdy. Jedna część dwudzielnego dźwigara c jest naładowana na ciągnik, druga zaś na łoże, przyczem łoże b jest przyczepione do ciągnika a . Dźwi-

gar lufy jest sprzężony z ciągnikiem zapomocą przegubu kulistego f i podczas jazdy jest z nim zaworowany. Lufa jest tak umieszczona na ciągniku, że jej środek ciężkości leży nad przegubem kulistym f . Przesuwanie lufy odbywa się zapomocą dźwigarki linowej h poruszanej przez silnik ciągnika i umieszczonej na tylnym końcu tego ostatniego. Fig. 4 przedstawia najbardziej używane położenie do przewozu. Przy układzie przedstawionym na fig. 3 można również przewozić dział; w tym wypadku dźwigar lufy służy jednocześnie dyszlem dla łoża.

Układ według fig. 5 i 6 nadaje się zwłaszcza dla dział większego kalibru, jak też dla niekorzystnych warunków terenowych i dla gór.

Dźwigar lufy jest osadzony na kołach i może przyjąć lufę w połączeniu podług wyboru albo z ciągnikiem albo z łożem. Przy wykonaniu podług tego przykładu, zestaw kołowy jest umieszczony pod tylną połową rozkładanego dźwigara lufy. Na fig. 5 ta tylna połowa jest szczepiona z łożem, przednia połowa spoczywa bez ciężaru na ciągniku. W razie potrzeby dźwigar i łoże przyciąga się zapomocą ciągnika z windą. Jeżeli nie używa się ciągnika mechanicznego, co może mieć miejsce w górzystej miejscowości, to można zaprząć konie, przyczem dźwigar lufy na kołach służy wtedy zarazem jako przodek. Przy urządzeniu podług fig. 6 można rozłożyć ciężar lufy na oba przednie wozy, przesuwając odpowiednio lufę na dźwigarze. Ukształtowanie ciągnika, jako pojazdu dla lufy, czyni zbędnem zabieranie osobnego pojazdu dla lufy. Przeniesienie lufy na ciągnik odciąża łoże i zwiększa obciążenie ciągnika motorowego, a tem samem i jego siłę pociągową. Nie trzeba więc zwiększać ciężaru własnego ciągnika celem osiągnięcia potrzebnej siły pociągowej, jak to się zwykle robi, zapomocą ładowania na niego ciężarów dodatkowych np. amunicji, lecz przeciw-

nie można go odpowiednio uczynić lżejszym tak, że cały pojazd działowy staje się przy układzie w myśl wynalazku lżejszym. Stosunek ciężaru wozu do przyczepionego ciężaru polepsza się znacznie przez przełożenie wagi lufy na ciągnik.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e.

1. Pojazd do dział, składający się z działu i ciągnika motorowego, znamienny tem, że ciągnik służy jako wóz do lufy.

2. Pojazd do dział według zastrz. 1, znamienny tem, że dźwigar lufy, służący do umieszczenia i przesunięcia zeń lufy działowej, jest osadzony na ciągniku tak, że się może obracać, i może być sprzężony z łożem tak, że dźwigar ten podczas jazdy może spełniać w stosunku do łoża funkcję dyszla.

3. Pojazd do dział podług zastrz. 2, znamienny tem, że celem łatwiejszego obracania obciążonego dźwigara lufy, środek

ciężkości lufy działowej umieszcza się jak najbliżej łożyska, łączącego dźwigar lufy z ciągnikiem.

4. Pojazd do dział według zastrz. 2, znamienny tem, że dźwigar lufy składa się z kilku części, które ustawia się w położenie robocze zapomocą rozciągania, rozkładania, przystawiania lub w inny podobny sposób.

5. Pojazd do dział według zastrz. 2, znamienny tem, że złożony z kilku części dźwigar lufy jest tak wykonany, że można go składać na ciągniku.

6. Pojazd do dział według zastrz. 2, znamienny tem, że dźwigar lufy, zaopatrzone w koła do jazdy, podtrzymuje lufę działową albo w połączeniu z ciągnikiem albo z łożem.

Rheinische Metallwaren-
u. Maschinenfabrik.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

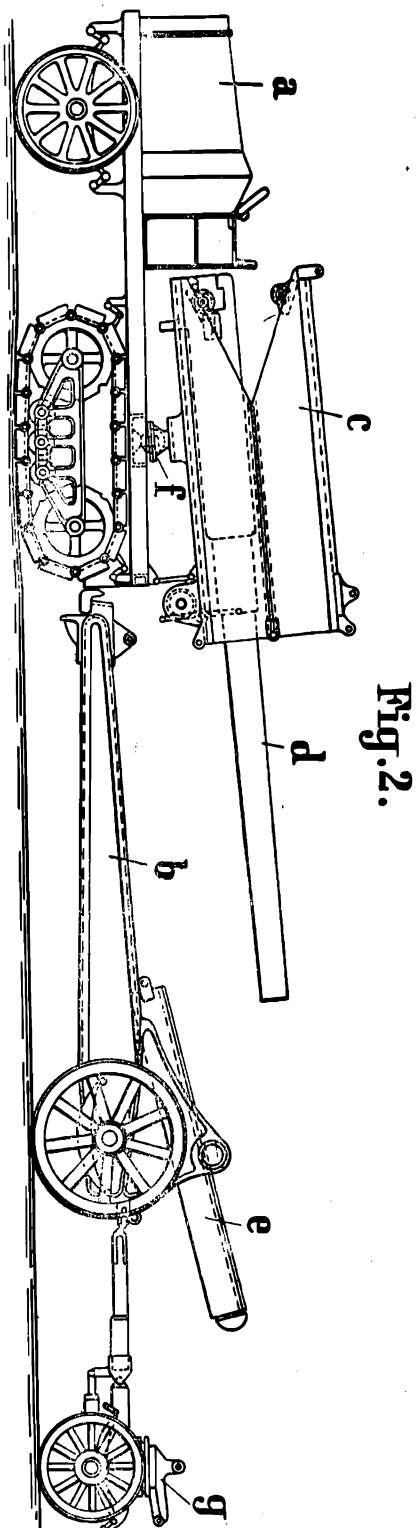
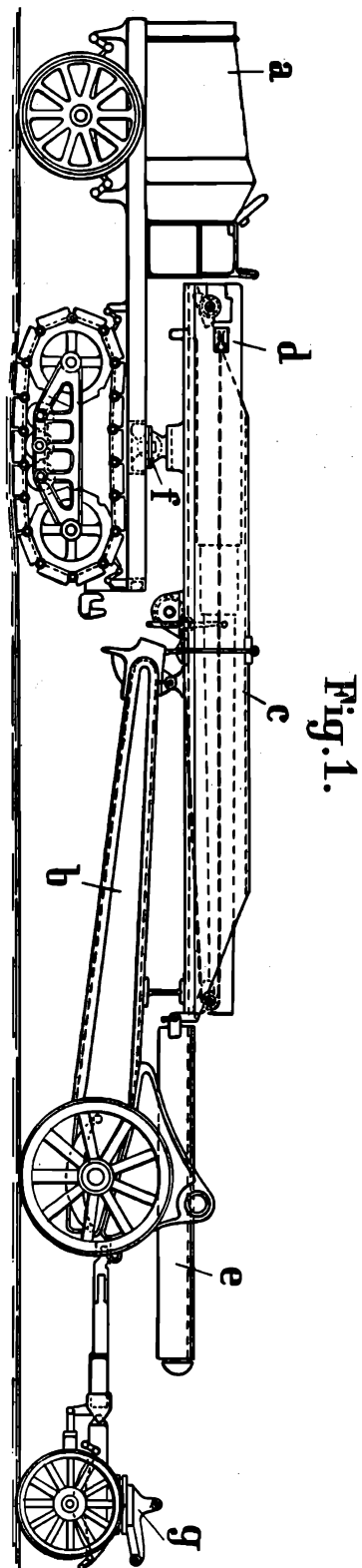

Fig. 3.

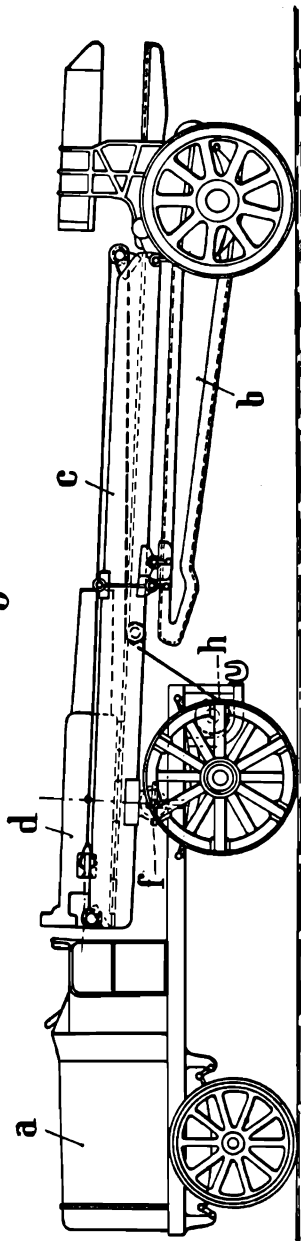

Fig. 4.

